

Izloja
v ponedeljek
in petek.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda štev. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravišstvo:
Celje

Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglaš po tarifu.

Telefon int. štev. 65.

Kaj mislijo Madžari.

Čitali smo te dni, da so vse tri države Male entante, Jugoslavija, Rumunija in Čehoslovaška protestirale v Budimpešti proti iredentističnemu govoru madžarskega ministrskega predsednika grofa Bethlena, ki ga je imel na Binkošti ob priliki odkritja spomenika »neznaneju junaku«. Spomenik nosi tudi zelo značilen napis: Za tisočletne meje...

Madžarska je v resnici od onega dne, kar se je morala v smislu trianonskega mira umakniti v ono ozemlje, na katerem žive pravi Madžari, večna nevarnost za mir v Srednji Evropi, sedež in leglo najnevarnejše iredentistične propagande. Sama sreča je, da je Madžarska s svojimi 92.000 kvadr. kilometri in 8 milijoni prebivalcev mnogo preslaba, da bi mogla ogroziti svoje sosedje. In vsa sreča je končno, da se je ustanovila Mala entanta, ki drži Madžare na varnih mejah, da ti najbolj tipični predstavniki nacijskega šovinizma, nacijskega bahavosti in neusmiljenega zatiranja drugih narodov morajo mirovati. Samo včasih pa le pride do javnega izbruha — in takrat je treba tako energične geste kakor se je napravila sedaj.

Madžarska naduta in degenerirana aristokracija, ki je sicer tudi neusmiljeno tlačila madžarski narod in mu ni dala niti najprimitivnejših državljanskih pravic, ne more pozabiti na »lepe« čase, ko je gospodarila nad velikim in bogatim ozemljem nekdanje Madžarske in ko je mogla mirno upotrebljavati vsa sredstva, da umetno pomnoži sicer številčno majhen madžarski narod. In ko se je v mirovnih pogodbah vendar enkrat uveljavila pravica in so se mogli Slovani in Rumuni na nekdanjem Ogrskem pripojiti svojim nacijskim državam, so madžarski aristokrati pričeli hujskati po celi Evropi, da se Ogrski »vrnejo s silo odtrgani kraji«.

No, mora se reči, da je znala madžarska aristokracija za svoje iredentistične cilje zainteresirati gotove kroge po celi Evropi. Posebno srečo je imela na Angleškem (znana Rothermerova akcija). Del inozemstva je danes prepričan, da so ti 20 milijoni ljudi, ki so odpadli od bivše Ogrske, sami trdi Madžari, kateri so sedaj v neizrečenem suženstvu. (Mimogrede povedano: Slovenci smo ustanovili za časa svoje narodne vlade za nekaj madžarskih vasi v Prek-

murju ljudske šole z madžarskim poučnim jezikom, celo tam, kjer jih svoj čas Madžari niso privoščili lastnim ljudem.) V resnici pa ni madžarsko govorečega prebivalstva po raznih diasporah v Slovaški, Vojvodini in Erdelju, kjer jih je največ (Seklari) niti tri milijone, ki pa še povrh tega uživajo v smislu statuta Društva narodov in na podlagi posebnih konvencij, ki so jih podpisale države Male entante vse državljanske pravice in se stori zlasti na šolskem polju za nje več ko bi bilo potrebno, dasi ne store Madžari za naše narodne manjšine v njihovi državi prav ničesar.

Pri vsem tem je naravnost tragično, da madžarski narod kot tak ne more priti do besede in ne more uveljaviti svoje želje, da se z vsemi sosednimi državami in narodi ustvari prijateljski odnosi. Kaj so mu Italijani, s katerimi nimajo tudi nobenih skupnih mej? Važnejši so tu Čehi, mi in Rumuni, ker smo sosedje in ker imajo Madžari z nami tudi mnogoštevilne gospodarske stike. Vendar je danes režim na Madžarskem še vedno v rokah aristokratov in vodijo politiko Ogrske razni pustolovci, ki bi tudi riskirali vojno s tem in onim sosedom. Oni ne zgube ničesar.

Že enkrat je ta madžarska revizionistična psihoza vodila skoro do najtežjega spora s sosedji. Bilo je to po angleških volitvah l. 1924, ko so Madžari skoraj zblazneli, ker so mislili, da jim bodo angleški konservativci izpolnili srčno željo po reviziji trianonske mirovne pogodbe. Isti grof Štefan Bethlen, ki je izzval sedanji spor, se je takrat ponujal Angležem, kar je mogel, ker je mislil, da bode Madžarska postala nekako središče za razne angleške politične načrte v Srednji Evropi. Toda Angleži so se držali realnih razmer in upi Madžarov so splavali po vodi. Ne vemo, na kak način so potem vpregli Madžari v svoj voz lorda Rothermera. Govorilo se je o tem mnogo. No, faktum je, da so začeli časopisi, čijih lastnik je lord Rothermere, ljuto kampanjo za »pravične težnje tlačnega madžarskega naroda«. Rothermerov sin je tudi obiskal Madžarsko. Razni govori in parade ob tistem obisku bodo še marsikomu v spominu.

Toda konec te akcije je bil prav klavrn. Angleška vlada je izjavila pred celim svetom, da nima s to akcijo ničesar opraviti in da je nikakor ne odobrava. Rothermere je bil blamiran in se je moral umakniti. Sto-

ril je to na ta način, da je izdal o Božiču l. 1928 spomenico na madžarski narod, v kateri pravi, da mu stoji še vedno ob strani, toda trebalo bi spremeniti na Madžarskem — režim, ker reakcionarstvo grofa Bethlena škoduje ugledu madžarske države po cellem svetu. Bethlen je — molčal, prijateljstva z Rothermerom pa je bilo konec.

Ali špekulirajo sedaj Madžari na Macdonalda? Na moža torej, ki je kar najbolj energičen nasprotnik vsakega vojnega zapletljajja? Ali imajo zapadni naši prijatelji interes, da nastane v Srednji Evropi nekoliko ropota? Morda je eno, morda drugo, najbrže pa — oboje. Ta skupni demarš vseh treh držav Male entante je moral pokazati svetu, da znamo svoje interese braniti, če je treba — in da imamo močno medsebojno oporo. In to bo zaenkrat tudi ohladilo vroče glave v Budimpešti. Zdi se tudi, da se pripravlja za Madžare tudi iz Pariza prav neprijetna lekcija.

Uvoz žita v Jugoslavijo.

Beograjski »Trgovinski glasnik« je priobčil te dni članek o uvozu tujega žita v Jugoslavijo. Članek je vzbudil precejšnje zanimanje v našem gospodarskem svetu. In tudi marsikatero kritično opazko.

L. 1928 je namreč uvozila naša država iz Amerike 31.120 q pšenice v vrednosti nad 10 milijonov dinarjev. Istotako smo lani uvozili iz Ogrske 37.036 q v vrednosti okrog 12 milijonov dinarjev, iz Kanade 302 q, iz Italije 110 q in iz Avstrije 77 q. Račun nam tedaj kaže, da smo mi, prvovrstna agrarna država in ena od največjih producentov pšenice na svetu, uvozili pšenice za nekaj nad 22 milijonov dinarjev.

Tudi rži smo kupili v inozemstvu, osobito na Ogrskem, za več ko pol milijon dinarjev.

Ječmena smo lani kupili v sosednjih državah, in sicer na Ogrskem za 18 in pol milijona dinarjev in v Rumuniji za okroglo 5 milijonov dinarjev. Skoraj gotovo gre tu za pivovarniški ječmen. Kajti za varenje tega našega res dragocenega jugoslovanskega piva moramo uporabljati poleg tujega hmelja tudi še tuj ječmen.

Oba smo uvozili iz Rumunije in celo iz Amerike za 2.435.858 Din.

Koruzo je uvažala naša država iz Egipta, Italije, Madžarske, Rumunije in iz Ujedinjenih držav za pre-

cejšnjo vsoto 118 milijona dinarjev.

Ako še k tem velikim vsotam za uvoženo žito prištejemo vse one vsote, ki smo jih izdali za uvoz inozemskega krompirja (19 milijonov dinarjev), čebule (1), južne zelenjave in sadja, dobimo lepo vsoto 219 milijonov dinarjev, ki je hudo uplivala na pasivnost naše trgovinske bilance.

Četudi je vplivalo znabiti vreme, slaba letina, ugodnejše cene na uvoz enega in drugega teh predmetov, se je pa s stališča narodnega gospodarstva treba ob tem dejstvu ustaviti in se vprašati, kje krivda?

„Cerkvena miš“ v celjskem gledališču.

V petek, 21. t. m. bo prišla v Celje definitivno »Cerkvena miš«. Prispela bo v spremstvu mariborskih igralcev in smuknila zvečer skoro neopaženo na oder, pozabavala občinstvo, ga razvnela, obenem pa povedala marsikatero resnico. Za ubogo, revno, majhno in neznatno »miško« pomeni življenje — težki boksarski boj. Treba se je boriti. Slabiči niso vredni, da so člani človeške družbe, niso vredni, da so člani žilavega, delavnega plemena pridnih mišk. Z zanosom, s samozvestjo nas bo mala miška potegnila za seboj, povedla nas bo na tisto pot, katera edina drži do sreče in zadovoljstva. Pokazala nam bo tiste strani življenja, ki so v današnjem boju za življenjski obstanek, v današnjem pehanju in tekmovanju za boro skorjico kruha za nas največjega pomena: odkritosrčnost, iznajdljivost in pogum.

Vse te lastnosti združuje miška v obilni meri.

Pri belem dnevu, opoldne, se vtihotapi v največjo dunajsko banko in v pisarno bančnega predsednika, ki je povrhu še g. baron, in ki mišk prav nič ne ljubi.

Če to ni pogum!

In kadar je miška lačna! Kadar ji predejo pajčevine po želodčku, jo ubere naravnost pred izložbeno okno delikatese. Pa se začne pojedina. Pred vabljivim oknom najboljših delikatese, si lepo razdeli svoj kifelček na več delcev, konico kifeljčka ima za predjuzino. Zobjajoč konico, si ogleduje postrovi in ribjo majonezo. Nato pride bled; miška gloda srednji, največji del kifeljčka in v mislih skozi steklo hlata po pečenki in po mrzlem angleškem rostbeafu. Seveda se pri tem lepo zaliva z rdečim vinom — tudi

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

68

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

»Vejvara, kaj pa tu delate!« je vzkliknil mojster Kondelik.

»Čakam, gospod...«

»Kaj?«

»Na hlače...«

»Kam pa ste jih dali?«

»Posodil sem jih za pet minut kolegi Havrdu.«

»Kam je šel?«

»V dvorano.«

Mojster se je obrnil. V dvorano, k lakaju.

»Naj pride sem gospod Havrda — je med plesalci! Takoj naj pride sem!« Čez dobro minuto je pripeljal lakaj Havrdo.

»S čim naj postrežem?« je vprašal začuden gospoda Kondelika.

»Menda ste si že postregli, oprostite gospod!« je zaklical mojster in je vlekel Havrdo v hišnikovo sobico.

Čez nekaj časa se je zopet spremenilo. Ko je Havrda slekel Vejvarove črne hlače in so se pod njimi pokazale sive, karirane, je rekel mojster zbadljivo:

»Vi ste pa res imeniten paradnik, gospod Havrda, vi greste na bal kar

v dvojih hlačah! Ako bi bili vsaj te Vejvari pustili!«

Čez deset minut je pripeljal Kondelik nesrečnega ženina razburjeni ženi in trpeči Pepici.

Vejvara se je vrnil kakor poparjen, toda v dvorani ni na srečo nihče zvedel pravega vzroka njegove odsotnosti. Ko so ga videli prihajati s Kondelikom, so vsi mislili, da je bil gori s tantom pri koncertu. Zamudil se je sicer tam precej dolgo — toda morda sta se kaj važnega razgovarjala.

Gospa Kondelikova je hotela iti takoj domov, toda mojster se je uprl:

»Sedaj pa nalašč ne. Sedaj bom pil pivo in ostanemo tu do konca.«

To se je tudi zgodilo. Težko je bilo sicer stradanje Pepičino do pol dvanajstih — toda odškodovala se je za to po polnoči. Ostali so tam do štirih zjutraj.

Medtem je izvlekla Pepica iz mami-ce tajnost Vejvarove odsotnosti in komaj je zadržala smeh kadarkoli je pogledala Vejvaro.

Ko so vstopili ob štirih v voz in so

oddrčali proti domu — Vejvara jih je spremljal, seveda — mu je rekel Kondelik, katerega je bila sama židana volja, vključ tej nezgodi:

»Vejvara, ali nimate vi dveh parov črnih hlač?«

»Sedaj ne, gospod, toda krojač mi šiva že nove za poroko...«

»Ko jih bode imeli!«, je nadaljeval Kondelik, »bi vam svetoval, da nosite vedno oba para naenkrat s seboj. Ako bi se zopet pripetilo, da bi hoteli komu postreči...«

Gospa Kondelikova, ki se je sama premagovala, je zakrila z dlanjo so-progu usta, toda s tem ni zadušila gromčnega smeha Kondelikovega, ki je oglušil drdranje koles.

XXIV. Poročna srajca.

Po venčku v slovo samskemu stanu se je prebudila Pepica kakor prepehčica, sveža, čila in začela je pripravljati zajutrek. Slaba predpolnočna volja se ji je že davno skadila iz glave in sedaj je stala pri štedilniku, nalivala kavo in se je vsemu posmehovala. Da, ko je v mislih poletela za Vejvaro tja v hišnikovo sobico in si je predstavljala, kako sedi ves objupan na stolu kje v kotu, v suknji, v telovniku, z belo ovratnico, v lakiranih čevljih, v belihrokavicah — toda tudi v belih hlačah — se ni mogla

zdržati in je vdarila v smeh, seveda najtišji, zakaj v kuhinji je stopicala Katinka v kanafasovem spodnjem krilu in v raztrganih šlapah, neznanjsko raztegnjenih in pri tem je zevala kakor lev. Za prvi in drugi smeh gosposodične se ni zmenila. Bila je nejevoljna, ker je morala vstati. Ni razumela, kako je mogla gosposodična, vrnivši se po četrti uri s plesne veselice, tako zgodaj zbežati iz pernice, in kako more biti pri vsem tem tako dobre volje. Ona, Katinka, bi ležala po plesu do poludne, če bi mogla. Seveda, gosposodičnam se godi, imenitno! Ni jim treba pomivati posode, drgniti podlage, ni jim treba prinašati drv iz kleti!

Toda ko se je Pepica zasmejala že tretjič, je podražilo to Katinkino radovednost. To je pa res izvrstno! In ko je zaprla usta, ki so se ji prej odprla, kot bi hotela pojesti vola, je vprašala:

»Prosim vas, gosposodična, za Boga, čemu se pa vedno smejete?«

Pepica se je obrnila k deklici in videč njen zaspani obraz, brez gotovih obrisov, razkuštrane, s perjem pomešane lase in neumno radovedni obraz — se je zopet spomnila na Vejvaro v njegovem težkem položaju, in se je spustila v glasen smeh, da ga ni mogla več zadržati.

skozi izložbo! Pri zadnji tretjini kifelčka se pa obliže še s sadjem in sirom . . . Obed je končan!

Če to ni iznajdljivost!

Kdor se hoče res zabavati, od srca nasmejati, kdor se hoče od miške kaj naučiti, in kdor se hoče za zadnjo letošnjo predstavo v tej sezoni posloviti od mariborskih igralcev — naj ne zamudi v petek 21. t. m. v celjskem gledališču k »Cerkveni miši«.

Domače vesti.

d *Predstava v korist združenih članov mariborskega gledališča.* V petek, 21. t. m. ob 20. uri bo v celjskem gledališču ponovno gostovanje mariborskih gledaliških igralcev. To pot bodo vprizorili zabavno, zanimivo, duhovito Fodorovo komedijo »Cerkvena miš«, ki je ena najboljših komedij zadnjega leta. Vlogo ljubke miške bo igrala ga. Savinova, njene partnerja, bančnega direktorja g. Grom. V ostalih, večjih vlogah sodelujejo gđc. Starčeva in gg. Skrbinšek, Rasberger, Tovornik, Kovič J. Režira J. Kovič. Ker je to zadnja predstava mariborskega gledališča v tej sezoni, in ker se vrši še v dobrodelne namene — za fond združenih igralcev, je dolžnost naše publike, da v petek pri »Cerkveni miši« do zadnjega kosička zasede gledališče in se na ta način obenem zahvali marljivemu mariborskemu ensembledu za marsikateri umetniški užitek, ki ga je imela celjska publika ob priliki številnih letošnjih gostovanj. Nabavite si vstopnice že v predprodaji pri tvrdki Gorčar & Leskovšek.

d *Sokolsko društvo v Celju* je podalo z javno telovadbo, ki jo je priredilo včeraj na dvorišču mestne osnovne šole, nekaj obračun svojega zimskega in spomladanskega dela v telovadnici. Telovadne prireditve našega domačega sokolskega društva so resne in stvarne kakor je resno njegovo delo. Tu ni veselice in pijače, ni običajnega brušča in trušča, ki je drugod zvezan z javnimi sokolskimi nastopi. Vaditeljice in vaditelji ti samo predvedejo v telovadbi celo sokolsko družino, od mladih bratcev sokolčev in srčkanih sestrice sokolice (kakor lepo so nastopila včeraj ta dekletca) pa gori do sokolov v zreli moški dobi. V času, ko je toliko napuha in plitke prevzetnosti v naši družbi, vidiš tu v sokolskih vrstah združene vse stanove in poklice, mlado in staro ramo ob rami stremeti za idealom: zdrav duh v zdravem telesu! Nastopila je včeraj kot po navadi tudi naša narodna vojska s prav težkimi vajami in je žela silno pritrjevanje. Če se človek spomni prihajajočih rekrutov in vidi potem iste fante na telovadišču, ve še le pravilno ceniti vso strumno vzgojno delo naše vojske! V

strokovno oceno telovadbe se naravno ne moremo spuščati. Občinstvu, ki se ga je tokrat nabralo nenavadno veliko, je ugajala. Zato se je veliko ljudi po dežju, ki je neprijetno zmotil nastop, vrnilo na telovadišče in je v trajalo do konca precej dolgega vsporeda. Igrala je dopolne v mestnem vrtu in pri telovadbi prav pridno železničarska godba »Sloga« iz Ljubljane.

d *Mestno gledališče v Celju.* Pišejo nam: Spodobi se, da moramo Mariborčanom v petek napolniti gledališko dvorano do zadnjega kosička. Mariborski gledališki igralci so z lepo sezono, ki so nam jo letos napravili, pač zaslužili, da se jim malo oddolžimo! Skrbimo, da bode vse razprodano!

d *Koncert v Laškem* priredi Celjsko pevsko društvo v nedeljo, dne 23. t. m. ob pol 5. uri popoldne v dvorani Radio-termalnega kopališča. Opozarjamo na to prireditev meščanstvo in okolico. Podrobnosti na lepakih.

d *Zlet celjske sokolske župe v Trbovlje* je preložen na 15. september.

d *K otvoritvi planinskega zavetišča na Šmohorju* nam pišejo: Dočim je pot z Laškega na Šmohor naravnost luksurijsno markirana, manjkajo markacije iz Celja ali iz Petrovč ali Žaleca preko Liboj popolnoma. Tupa tam se še vidi sledovi stare markacije s Tremarja pod Slomnikom in čez Malič na Šmohor. Savinjska podružnica SPD je naprosena, da izdela markacijo in morda najde kako pot, ki bo krajša nego ona čez Tremarje.

d *Poroka.* V soboto, dne 15. t. m. zvečer se je poročil v Mariboru gosp. Franjo Vidic, carinski uradnik v Kotribi, z gđc. Branko Gračnerjevo iz Celja. Mlademu paru obilo sreče!

d *Iz celjske policijske kronike.* Kolesarji so povzročili vsled neprevidne vožnje celo vrsto nezgod. Tako je v soboto povozil delavec v Westnovi tovarni Mihael Čretnik v Aškerčevi ulici 3-letnega dečka Valterja

Vimecel
denar skozi okno

ako si pred nakupom za moške ali ženske obleke ne ogledate izložb in veliko zalogo veletrgovine

R. Stermecki, Celje

in se prepričate, da je izbira velikanska, kvaliteta najboljša in cene mnogo nižje kakor povsod drugod.

Sukno, kamgarn in ševjot za moške obleke, modeni kasha, koverkot in volneno za damske plašče, svila, etamin, deleni, popelin in cefir za damske obleke, platno, šifon in razna druga manufaktura.

Nakup neprisljen.

»Vi ste lepi, Katinka!«

»No, lepa!« je odgovorila dekla nejevoljno. »Jaz nisem bila na plesu! In ko bi tudi bila, bi sedaj še spala. — Čemu ste se smejali?«

Pepica ni odgovorila, pogledala je samo Katinko in v očeh ji je igralo.

»Čemu se smejete?« se je prilizovala Katinka in je povlekla z desnico Pepico za bluzin rokav. »Povejte mi!«

»Sedaj ne, Katinka«, je ugovarjala Pepica, ki se je delala resno. »Po svatbi vam to povem.«

»Hm, po svatbi«, je zavihala nos Katinka, »tedaj boste že davno pozabili . . .«

Ni izvabila iz gospodične skrivnosti vkljub vsej zgovornosti. In slednjič je rekla trmasto:

»Vi niste napram meni odkriti, gospodična. In vendar vam bom služila do oltarja!«

»Samo da ne do groba«, se je zasmejala Pepica in je zlila zopet žlico vrele vode na kavo.

Okoli osmih je zaškrpala tudi postelja gospe Kondelikev in zaslišalo se je dolgo zehanje. Potem je škripala postelja še nekaj časa, gospa Kondelikova se je pripravljala k novemu življenju. To je zbudilo tudi mojstra Kondelika.

»Da ne moreš ležati!« je rekel nejevoljno. »Ve ženske ste kakor mačke. Do jutra ste na plesni veselici,

toda spite kakor na vodi. Vsaj danes bi lahko mirovala.«

»No, le leži, stari, le. Toda jaz moram pokonci. Vse bi bilo narobe dopoldne, ako ne bi vstala. Mora biti red!«

»Čemu neki!« je zamrmral mojster.

»Ako bi kdo prišel. Saj veš, da sedaj vedno kdo pride, posebno pa v nedeljo.«

»Drugič bom šel zopet z vami na ples!« je godrnjal mojster.

»Ne bo ti več treba hoditi, stari. To je bilo poslednjikrat. In kdo pa je šele začel piti, ko sem hotela iti domov?«

»Seveda, v lepem razpoloženju bi vas pripeljal domov po tem Vejvarovem kostumu! Lepo nedeljo bi si bil pripravil.«

»Molči, molči, stari, in spi. Moram razdeliti zajutrek. Glej, Pepica je že davno pokonci.«

Mojster Kondelik ni več odgovoril, obrnil se je, zaril glavo v pernice in skušal zopet zaspati. Toda ni se mu posrečilo. Čez pol ure se je tudi dvignil, krepko zaklel in se je začel pripravljati k britju.

Medtem ste dami zajutrkovali, prezračili obednico in zakurili peč.

Okoli devetih je bilo. Gospod Kondelik še ni bil obrit, ko je v kuhinji zazvonilo.

»Prosim, gospod Vejvara vse lepo

Sterna, k sreči brez večjih poškodb. Istega dne ob 8. uri zvečer je povozil pekovski učencec Herman Makovec 7-letnega solarja Josipa Čretnika pri stavbi Ljudske posojilnice. Istotako v soboto je povozil Franc Rojc iz Šmartnega 4-letno Anico Jezernik. V obeh teh slučajih tudi ni bilo razven strahu večjih poškodb. Konečno je policiji ovađen neki Frankolčan, ker je vozil po Kralja Petra cesti brez zvonca. — Eno kolo ukradeno, drugo najdeno. Mizarskemu pomočniku Ivanu Šketi je ukradel nekdo 2.000 Din vredno kolo iz veže v gostilni g. Žumerja. Pri tvrdki Kolenc so pa našli v soboto ob zid naslonjeno kolo »Velo-special«, po katerega ni nikdo prišel in so ga naposled izročili policiji v shrambo. — Če je občinsko, je tudi moje, si je mislil nek delavec in si je delal fizičlovke v mestnem gozdu. — Posebne vrste šalo si je dovolil enega zadnjih večerov vozač motornega kolesa. Naložil je vanj še tri prijatelje, ki so pozabili, da se v Celju okrog polnoči ne sme motiti miru meščanom. Konec kazen. — Na smetišče v Trubarjevi ulici, ki res ni na mestu, še vedno navažajo eni in drugi ljudje razne smeti. Roka pravice je pa te dni prišla nekega mehanika, ki je tudi dal spraviti na to smetišče po svojem vajencu nekaj smeti. — Nevarno zabavo si je dovolil Alojz Koštomaj, ker je s flobertovko streljal na vrabce, projektal pa je priletel v kuhinjo Frica Sredovnika in ubil tam šipo. — Baš kao u Bosni zlati je začel včeraj dopoldne prodajati neki musliman iz Prijedorja blago na Glavnem trgu. Ker pa so pri nas doma razne švabske navade, so mu prodajo ustavili in ga klicali na odgovor. — Pozor pri železniški blagajni! Neka Ana Vreznik iz Maribora je kupovala na celjskem kolodvoru vozni listek za Savinjsko dolino in je pri tem odložila zavoj z razno obleko. Zavoj ji je tudi točno zginil. — Sosedovo psico je obstrelil z lovsko puško podpreglednik finančne straže g. K., ker jo je navzile svarilu napram lastniku, zopet dobil na svojem vrtu. — Ne hodite po železnici! Prijavljena je zopet neka R. D. iz Višnje vasi, ker je hodila ob železnici med Dolgim poljem in Mariborsko cesto.

d *V celjski tujsko-prometni pisarni* dobe zainteresirani žepni atlas za turiste in žepni atlas za avtomobiliste. Izvod stane 12 Din.

d *Ciril-Metodova družba* prosi vse svoje podružnice in vsa narodna društva, da sklenejo že sedaj, da bodo zažgali kres na naših vrhovih na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda, dne 4. julija.

d *Kopeli v Savinji* so priljubljene domačinom in tujcem. Sezona se že

pozdravlja, in postrešček je potisnil Katinki v roko pismo.

»Gospodična, pisemce!« je zaklicala Katinka.

»Pepica je zardela kakor mak. Pisemce? Kaj to pomeni?«

»Počakajte — počakajte!«

In hitela je s pismom v sobo.

Raztrgala je naglo kuverto in je brala:

»Najdražja Pepica! Ljubljeno srčece!

Ne jezite se name, da vas vznemirjam že na vse zgodaj, toda ne morem drugače — pišem po povratu od Nagljev. Verujte mi, srce moje, ves sem potrpt zaradi nezgode, ki me je srečala brez moje krivde, samo vsled moje usluge. Šele sedaj, ko sem prišel domov, si vse predstavljam in sramujem se, do dna duše se sramujem in mislim, da se jezite name, posebno pa gospa mamica. In ker me je tako zelo sram, dušica moja, Vas prosim, da me opravičite, ker jutri — to je danes v nedeljo ne pridem k vam. Skril bi se od sramote in veselilo bi me, ako bi na to malo pozabili. Veste, Havrda je moj stari prijatelj in mislil sem, naj uredi ono stvar z Miškovo Malko, toda ni mi prišlo na misel, da me bo pustil tako dolgo sedeti! Bil sem kakor na trnju in zdi se mi, da sem se prehladil. Zato mi odpustite, zlato moje, celi dan bom mislil na vas in tiho upal.

Vaš nesrečni Vejvara.«

otvarja in kopališča se polnijo. Tako ogromnega obiska ko Sava pri Zagrebu seveda ne dosežemo. Včeraj se je tam kopalo okrog 10.000 ljudi. Utonil včeraj ni nikdo.

d *Slike iz zgodovine jugoslov. slovstva.* Zvezna tiskarna v Celju namestila izdati knjigo *Slike iz zgodovine jugoslovanskega slovstva*, ki jo sestavlja prof. J. Orožen. V knjigi bo v obliki zgodovinskih slik opisanih okrog 50 naših najodličnejših pisateljev in znanstvenikov. Slike bodo sestavljene tako, da bo v glavnih potezah razviden tudi razvoj našega slovstvenega življenja. Knjiga je brez dvoma prepotrebna, saj doslej še nimamo celotnega pregleda o delovanju najodličnejših naših jugoslovanskih znanstvenikov. Služila bo učiteljem pri pouku in predavanjih, mlajši se bodo lahko po njej pripravljali za izpite, prav pa bo prišla tudi vsem, ki se bodo hoteli seznaniti z zgodovino našega slovstva. Delo bo pisano poljudno, obsegalo bo okrog 150 do 200 strani srednjega formata ter bo po možnosti opremljeno s slikami vseh opisanih pisateljev; cena izvodu bo znašala broš. do 40 dinarjev.

Ker pa so v sedanjosti dobi knjigotržice razmere zelo težke, zato je Zvezna tiskarna primorana, zagotoviti si primerno število naročnikov, preden izroči delo v tisk. Prosi torej zainteresente, naj ji blagovolijo na priloženi dopisnici v 14 dneh javiti, da-li delo naročajo in koliko izvodov si žele. Ako se oglasi dovoljno število naročnikov, se bo delo dotiskalo v drugi polovici tekočega leta. Šolska vodstva prosimo, da nam javijo skupno število onih članov učiteljskega zbora, ki bodo naročili knjigo. — Zvezna tiskarna v Celju.

d *Spomenik Napoleonu I. in njegovim generalom v Ljubljani.* Francoski institut v Ljubljani in druga narodna društva, osobito Glasbena matica pripravljajo veliko proslavo v spomin 120-letnice ustanovitve kraljevine Hrije pod Napoleonom I. Ob tej priliki se bode odkril tudi v počast Napoleonu in njegovim generalom lep spomenik.

d *Novo telefonsko centrato* otvorijo koncem tega meseca tudi v Mariboru.

d *Padec cen za seno v Mariboru.* V soboto je došlo na mariborski trg precej novega sena, ki pa ni našlo odjemalcev. Prodajalci so zahtevali 80 do 90 Din za 100 kg.

d *Nesreča na autoprogi Maribor-Konjice.* Iz Konjice nam pišejo: V svoji zadnji številki ste napisali prav oster odgovor na opazke celjske »Deutsche Zeitung« radi smrtni nesreče, ki se je dogodila zadnji teden pred Konjicami, v Prevratu. Sofer in očitveci pravijo, da je usmrčen deček, devetletni Franc Marčič iz Pobrežja najpreje stal na cesti in dajal z rokami neka znamenja, na to pa je pred avtomobilom skakal sem in tja, ali v zadregi ali nalašč, to je težko presoditi. Na to ga je voz zgrabil in mu zdrobil glavo. Ali ni bilo mogoče voza ustaviti in dečka zglasiti, če je res nagajal? Drugo je zopet nezasišlan napad na naše šole in učiteljstvo. Ali se bode kdo zganil v obrambo?

d *Železničarji* ne smejo biti upravni svetniki ali nadzorniki v »javnih institucijah«, po čemur je gotovo razumeti razna gospodarska podjetja, izvzemši čisto stanovske. Tako je odredilo 14. t. m. železniško ministvo brzogajnim potem vsem ravnateljstvom.

d *Državno zdravilišče v Rogaški Slatini* je izdalo prvi »Imenik gostov«, zaključen z 31. majem 1929. Do takrat je obiskalo Slatino 352 gostov. Med njimi je bilo največ Hrvatov in Srbov, pa tudi precej Madžarov in Avstrijcev. Vidi se pa, da je gradnja sinagoge v Slatini že nujna stvar.

d *Umrl* je sinoči v Ljubljani višji sodni svetnik Mihael Vehovar, rodom s Pristave v šmarnskem okraju. Ranjki je bil pred prevratom in še po prevratu do l. 1922 sodni predstojnik v Idriji. Bil je na glasu kot izvrsten sodnik.

d *Silno točo* so imeli te dni pri Sv. Antonu in Sv. Bolfenku v Slov. gor. Potokla je vse poljske pridelke in na-

Razpečava v kraljevini SHS
Fran Ks. Lešnik, Maribor, Cankarjeva ul. 26.

pravila tudi znatno škodo v sadovnjakih in vinogradih.

d Pristen malinovec, citronado in oranžado ter vse vrste zdravilnih oziroma mineralnih voda ima v zalogi tvrdka: Anton Fazarinc, Celje.

d Popravila gramofonov izvršuje Anton Lečnik, Celje, Glavni trg. 333

d Obvezne zdravniške preiskave obrtniških vajencev. Veliki župan mariborske oblasti je v posebni okrožnici vsem obrtnim oblastvom odredil:

1. V obrtni uk se smejo v bodoče sprejemati le take osebe, ki z zdravniškim izpričevalom dokažejo, da so za dotični obrt telesno in duševno sposobne in ne boleajo na kaki ostudni ali nalezljivi bolezni. 2. Zdravne oziroma trgovske organizacije, kojih pravila ne vsebujejo te določbe, morajo ista v tem pogledu izpopolniti in predložiti v potrditev najkasneje do 31. decembra 1929. 3. Zdravniško izpričevalo se ima deponirati pri pristojni obrtni zadrugi oziroma trgovskem gremiju kot priloga učne pogodbe, predložitev izpričevala pa posvedočiti v učni pogodbi, a v delavsko knjižico naj zadruga odnosno gremij povodom vajenceve prijave vpiše, da je vajenec zdravniško preiskan. O tem je obvestiti vse obrtnike in trgovce tamkajšnjega področja potom pristojnih zadrug oziroma gremijev z opozoritvijo, da pregreške zopet to odredbo kaznujejo pristojna zadruga oziroma gremijalna načelstva v smislu § 125 o. r. odnosno člena 87. fin. zak. za 1925/26. Ur. list št. 138/39-1925. z denarnimi globami do 300 dinarjev. Zoper zadrugo načelstvo, ki bi preziranje te odredbe v svojem okolišu toleriralo, bo uporabiti predpis § 127 a l. 5. in 6. o. r. Glasom obvestila Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani z dne 6. februarja 1929. opr. št. 879/1-29, vršijo zdravniki okrožnega urada vse zdravniške preiskave vajencev brezplačno.

Čari planin

pridejo do polne umetniške veljave samo s prvovrstnim zanesljivim fotomaterialom, katerega imate v zalogi edino-le v »special-turist-foto« drogeriji CENTRAL -- Vrtovec, Celje, Kralja Petra c. št. 19. 7-20

d »Smotru hrvatskih seliačkih zborova«, velik nastop kmetskih pevskih zborov so imeli včeraj v ogromni dvorani zagrebskega velesejma v Zagrebu. Nastopila je dolga vrsta ženskih in moških pevskih zborov s hrvatsko narodno in umetno pesmijo. Kakor bo morda znano, so lani in letos z vso vneto organizirali po zagrebski oblasti pevske zборе, da zanesejo v vasi čim več kulturnega življenja. Oblastni odbor zagrebski je celo na lastne stroške priredil pevovodski tečaj. Ob koncertu je nastopil skupni moški zbor s 400 pevci — vsekakor lepo število. Zanimivo je, da so skoro vsi zbori peli žgančeve harmonizirane medijumske pesmi.

d Trafikantska afera v Zagrebu. »Novosti« poročajo, da je nek mladenič ukradel v trafiki Šmirmaul v Štrosmajerjevi ulici knjigo z markami in koleki v približni vrednosti 11.000 dinarjev. Policija je našla tatu v osebi nekega Božidaria Vlahovića, znanega ji postopača. Izdal se je s tem, ker je pričel trošiti mnogo denarja. Po aretaciji je Vlahovič res priznal, da je izvršil tatvino. Obenem je izdal policiji, da je prodal koleke in ukradene znamke nekemu trafikantu na Jelačićevem trgu. Policija je nato aretirala trafikanta Zajca, ki je priznal, da je dal Vlahovcu za koleke in znamke 5.000 Din. Aretacija

Zajca je vzbudila v Zagrebu veliko senzacijo, ker je aretirani užival v trgovskih krogih velik ugled. Po zaslišanju Vlahovca je došlo do uprav čudežnega incidenta. Vlahovec se je na hodniku tretjega nadstropja policijske direkcije iznenada izvil spremljačemu agentu in skočil skozi okno na dvorišče. Dvorišče je tlakovano s cementom in bi bil Vlahovec našel sigurno smrt, da ni treščil na stekleno streho v višini prvega nadstropja. Pri padcu je Vlahovec polomil šipe in padel na cementna tla, ne da bi zadobil najmanjšo rano.

d Umrli so v celiski javni bolnici: 14. junija 55-letni Franc Mlakar, hlapec iz Ponikve ob J. ž.: 16. junija Konstantin Almoslehner, 86-letni zasebnik iz Zavodne pri Celju; 17. junija 28-letna Marija Čupinski, doma s Huma ob Sotli, žena rudarja v Klenovcu.

d Tihotapsko blago. V Mariboru so zaplenili ponoči pod pobraškim mostom 17 kg saharina in 11 kg tobaka za noslanje. Tihotapci so baš prekladali to blago z enega avtomobila na drugega. Ko jih je opazil stražnik, so pobeignili in prepustili policiji bogat plen.

Poziv in prošnja ob desetletnici ljubljanske univerze

V marcu 1928 se je ustanovilo »Društvo za nabiranje Narodnega univerzitetnega zaklada« v Ljubljani.

Namen Narodnega univerzitetnega zaklada bo, podpirati univerzo pri izpopolnjevanju univerzitetne knjižnice, pri ustanavljanju in izpopolnjevanju univerzitetnih znanstvenih institutov in seminarjev, institutskih in seminarjskih knjižnic in zbirk, event. pri ustanavljanju novih stolice, dalje, podpirati jo v vsakteri hdrugih težkočah, v katerih bi univerza apelirala na kako materialno pomoč (§ 3. društvenih pravil).

Da bi se razširjanje društva olajšalo in porast Narodnega univerzitetnega zaklada pospešil, je društveni odbor sklenil, po vseh večjih krajih v Sloveniji osnovati poverjeništa (§ 9. društvenih pravil).

Zato pozivamo prijatelje slovenske univerze, ki so voljni prevzeti v svojem kraju ali krogu poverjeništa, naj se javijo odboru, ki jim bo poslal potrebne tiskovine.

Tisoč in tisoč jih je, ki bi za univerzo radi žrtvovali 20 ali 50 Din kot podporni ali redni člani našega društva, ko bi jih kdo opozoril in povabil in pri njih pobral članarino. Ne dvomimo tudi, da bi se našli tudi taki, ki

POZIVI!
V vsakem mestu posluje podružnica.
V to svrhu se išče
poslovodja (-vodkinja)
podružnice in to zanesljiva oseba (poklic postranska stvar). Mesečni dohodek 150 -- 200 dolarjev. Penudbe v nemškem in francoskem jeziku na
The Novelty - Company, Valkenburg L., Holland.

Hmelj.

V. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo o stanju hmeljskih nasadov.

Zalec v Savinjski dolini, dne 15. 6. 1929. Zaradi ugodnega vremena je stanje hmeljskih nasadov slej ko prej dobro. Nepričakovano hitro se je pa rastlina začela raztezati na široko, predno je dosegla visokost drogov in poganja posebno v spodnjih delih obilo panog. Tu in tam se vidijo celo že cvetni nastavki.

Hmeljarji tačas še privezujejo trte ter odstranjujejo zalistnike. Rahlanje zemlje in prvo obsipavanje se nadaljuje. Škodljivci, o katerih smo zadnjič poročali, niso povzročili prevelike škode. Sporadično se v nasadih najdejo skrčeni sklepi — znaki perospore.

Ostanki lanskega pridelka se le polagoma zmanjšujejo.

Društveno vodstvo.

Oglašujte!

... leži na ulici

samo

8
GAJEVA ULICA

vzdigni

Pri končanem žrebanju so dobile naše stranke s pri nas kupljenimi srečkami:

Din	1.200.000	na	štev.	42126	Din	600.000	na	štev.	88511
»	250.000	»	»	88511	»	200.000	»	»	87071
»	80.000	»	»	75864	»	80.000	»	»	6837
»	60.000	»	»	10702	»	60.000	»	»	20380
»	60.000	»	»	51734	»	40.000	»	»	18066
»	30.000	»	»	17254	»	30.000	»	»	28537
»	30.000	»	»	53343	»	30.000	»	»	93493
»	30.000	»	»	121720	»	30.000	»	»	61809
»	24.000	»	»	37749	»	20.000	»	»	19159
»	20.000	»	»	19290	»	20.000	»	»	29318
»	20.000	»	»	34584	»	20.000	»	»	66767
»	20.000	»	»	71752	»	20.000	»	»	71761
»	10.000	»	»	3727	»	10.000	»	»	4379
»	10.000	»	»	22113	»	10.000	»	»	23325
»	10.000	»	»	43573	»	10.000	»	»	65242
»	10.000	»	»	6952	»	10.000	»	»	92368
»	10.000	»	»	46256					

In mnoge druge.

Žrebanje I. razreda 18. kola: 8. julija 1929.

Strogo solidna in točna postrežba!

Glavna kolektura državne razredne loterije:

BANČNO KOMANDITNO DRUŠTVO

A. REIN in DRUG, Zagreb

bi za univerzo žrtvovali še več in društvu pristopili kot dobrotniki (500 dinarjev na leto), kot ustanovniki ali pokrovitelji (1000 Din ali 5000 Din na leto).

Odbor se nadeja, da bo to njegovo vabilo našlo mnogo prijateljev, ki bodo pripravljeni, pospeševati društvo, ki mu je edini namen, delati za izpopolnjevanje naše univerze.

združenimi močmi podprimo našo univerzo vprav sedaj, ko obhaja prvo desetletnico svoje ustanovitve!

Dopisi naj se izvolijo pošiljati na naslov: »Društvo za nabiranje Narodnega univerzitetnega zaklada« (v roke poslujočega podpredsednika profesorja dr. Lukmana), Ljubljana, Univerza.

Predsednik: Dr. Danilo Majaron.

Podpredsednika: Veletrovec Andrej

Šarabon in prof. dr. F. Lukman.

Tajnika: Prof. dr. Albin Ogris in docent dr. Jos. Turk.

Blagajnika: Predsednik Kranjske hranilnice Ivan Arsenak in ravnatelj Mestne hranilnice ljubljanske dr. F. Černe.

Razne politične in druge novice

Posrečen let preko Oceana. Dne 13. junija so poleteli francoski letalci Sotti, Assolant in Lefèvre z letalom »Rmena ptica« z ameriškega letališča Old Orchard v Evropo. s ciljem Parizom. V petek zvečer so srečno prispeli v okoliho španskega mesta Santandra. Polet »Rmenega ptica« iz Amerike v Evropo je že sedmi ocean-ski polet, ki predstavlja obenem rekord. Letalo je rabilo za prelet Atlantskega oceana le 29 ur in je s tem

potoklo rekord Charlesa Levina. »Rmeni ptič« je preletel 5300 km s povprečno hitrostjo 180 km na uro. Nad oceanom se je borilo letalo s težkimi viharji, meglo in dežjem in se je moralo mestoma spustiti skoro tik do morske gladine, odkoder ga je vihar pognal ponovno zopet v višino. Včerajšnja poročila pravijo, da se je letalo sicer dvignilo in odletelo s Španije, moralo pa je blizu Bordoja zopet pristati, bojda radi pomanjkanja bencina. Sinoči ob tri četrt na 9. uro je pa »Rmeni ptič« prispel v Pariz. Lahko si je misliti, s kakim triumfom bodo danes Francozi sprejeli svoje letalce — osobito še, ker se je nemški »Zeppelin« zadnjič tako žalostno ponesrečil. Ko sta bila oceanska letalca že približno 100 km daleč od ameriške obali, sta nenadoma zapazila v zadnjem delu letala nekega 18-letnega mladeniča, Schreiberja po imenu, ki se je na vzletišču neopaženo vtihotapil v letalo, da prispe zastoj v Evropo. »Pilota sta bila radi te preobremenitve letala prisiljena, da sta vrgla okrog 200 kg bencina v morje, kar se je kasneje močno maščevalo. Letalo je moralo potem namreč v zadnjih etapah poleta zmanjšati svojo hitrost. Zastonjkar Schreiber, ki se mu je posrečila »črna vožnja«, ki bi lahko končala zanj tudi usodno, pa je seveda sedaj poln navdušenja in izven sebe.

Dr. Žanič prepeljan v Beograd. Odvetnik in bivši narodni poslanec

Lacromel, sigurno sredstvo proti kašlu, kataru, prehladu, influenci, kroničnem zapaljenju, bronhitidu itd. Dobiva se v vseh lekarnah. Proizvaja lekarna ARKO, Zagreb, Ilica br. 12.

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 75.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 9.000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

dr. Žanič, o čegar demonstraciji na obnem zboru hrvatske odvetniške zbornice smo poročali zadnji ponedeljek, je bil včeraj prepeljan v Beograd, kjer mu bo sodilo novo državno sodišče za zaščito države.

»Jugoslovanski in bulgarski narod sta pravzaprav en narod«. Ob priliki sedanjega zasedanja Društva narodov v Madridu je obiskal bulgarski zunanji minister Burov jugoslov. zunanji ministra dr. Kumanudija in je imel z njim daljši razgovor. Pri tej priliki je vprašal poročevalca beograjske »Politike« ministra Burova, kaj lahko izjavi o svojem zagovoru, ki ga je dal španskim listom. V tem razgovoru je namreč Burov izjavil, da sta jugoslovanski in bolgarski narod prav za prav en narod in pripadnika istega plemena in da zato ne more biti govora o narodnih manjšinah med obema. G. Burov je odvrnil poročevalcu »Politike«: »Sedaj ne morem dati nove izjave. Pooblašcam pa vas, da ponatisnite izjavo, ki sem jo dal španskim listom.«

Gostilničarjem

priporočamo, da s žigosajo steklenice sami. Jedkovica za pisanje na steklo se dobi v drogeriji Sanitas, Celje, Aleksandrova cesta 5.

Sadjarstvo v Sloveniji.

Kolikega gospodarskega pomena je sadjarstvo dejansko v Sloveniji, kažejo podatki, ki jih je zbral ravnatelj vinarske in sadjarske šole v Mariboru g. prof. Josip Priol za svoj referat o sadjarskih zadržanih, ki ga je podal na zadružnih zborovanjih v Ljubljani in Mariboru in ki so ga izvlečkoma priobčili razni slovenski listi. G. ravnatelj Priol pravi:

Število dreves znaša:

- a) v mariborski oblasti:
- 2.031.715 jablan
 - 727.645 sliv
 - 537.466 hrušk
 - 164.318 orehov
 - 160.974 črešnji
 - 40.102 breskev
 - 12.435 marelic

skupaj 3.674.555 dreves.

b) v ljubljanski oblasti:

- 724.352 jablan
- 461.063 sliv
- 364.484 hrušk
- 116.537 orehov
- 201.862 ostalih dreves,

skupaj 1.868.298 dreves.

V celoti imamo potemtakem v Sloveniji 5.542.853 raznih sadnih dreves, od katerih odpadeta prilično dve tretjini na mariborsko in ena tretjina na ljubljansko oblast. Dejansko je število drevja mnogo višje, kajti iz bojazni pred davki navajajo posestniki navadno manj, nego imajo v resnici. V uradnih statističnih podatkih za mariborsko oblast očitno niso vštete

mošne jablane, katerih je nad en milijon in mošne hruške, katerih število znaša najmanj pol milijona.

V srednje dobri sadni letini, kakor je bila l. 1922, se je pridelalo v Sloveniji temeljem uradne statistike naslednje množine sadja:

jabolk	937.186 met. stotov	45 kg
hrušek	164.607 »	35 »
črešenj	66.753 »	32 »
sliv	246.858 »	23 »
breskev	6.220 »	11 »
marelic	2.160 »	13 »
orehov	51.633 »	20 »

1.475.517 met. stotov.

(Zadnja številka pomeni povprečni pridelek od drevesa.)

Ako računamo, da se pridelava v Sloveniji v srednjedobri sadni letini 15.000 vagonov raznega sadja, je soudeležena mariborska oblast z 10.000 ljubljanska pa s 5.000 vagonov.

Prilicno tri petine celokupnega pridelka se konzumira doma, a dve petini prideta v poštev za izvoz. Ker pa naša izvozna trgovina ni organizirana, znaša povprečni izvozni kontingent komaj 1 petino celokupnega pridelka, t. j. 2500—3000 vagonov na leto.

Kot glavne izvozne dežele za jabolka, ki zavzemajo pri nas okrog 70 odstotkov celokupne produkcije, hodijo v poštev: Avstrija, Nemčija, Češkoslovaška, Holandija, Švedska, Norveška, Danska, Madžarska, Italija, Francija, Švica in Egipt. Tudi južni deli naše države, Srbija in Dalmacija — slednja v dobi tujske sezone — bi konzumirali večje količine slovenskega sadja, ako bi se napravila zanj primerna reklama in navezali potrebni trgovski stiki. Po avtentičnih poročilih se je naložilo lansko jesen (l. 1928) samo na postajah Maribor, Pesnica, St. Ilj in Ptuj 876 15-tonskih vagonov jabolka za severne dežele, kar je vrglo ondotnim posestnikom najmanj 32.000.000.— Din, ako računamo kilogram povprečno 2.50 Din. Pripomniti moram, da je bila konjunktura radi pomanjkanja sadja v tu- in inozemstvu, v l. 1928 ugodnejša, nego druga leta.

Ne glede na to povedo te številke jasno, da je sadjarstvo uvaževanja vreden aktivum v našem narodnem gospodarstvu, zares zlata jama za našega težko preizkušenega kmetovalca. Spričo navedenih dejstev pač ni treba dokazovati, da zasluži tako važna kmetijska panoga v bodoče čim največje upoštevanje. Bila bi nenadomestna izguba na našem narodnem gospodarstvu, ako bi teh, za sadjarstvo ugodnih pogojev, ki jih nudi naša pokrajina v obilni meri, ne izkoristili ter ne storili vse, da se ta panoga povzdigne na ono višino, ki ji po vsej pravici pripada.

Svetovno podjetje išče agilnega zastopnika

za mesto Celje (za obisk privatnih strank) večjega slovenskega in nemškega jezika ter trgovsko izobraženega. Ponudbe poslati na upravo lista pod »Agilen in marljiv«.

2-1

Dobro motorno kolo

s prikolico, poceni prodam. 8 HP, 3 brzine. Cene Din 11.000. Ogleda se v mehanični delavnici R. Perdan, Celje.

iz vseh rudnikov
prvovrsten
dobavlja in dostavlja trgovina

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Prazna soba

v novi hiši, oddaljeno 10 minut od mesta, se odda brezplačno za dobo 2 let dotičnemu, ki posodi Din 6000.—. Naslov v upravi lista.

1-2

Izjava.

Podpisana izjavljam, da nisem plačnica za nikakršne dolgove, narejene na moje ime.

Celje 17. VI 1929.

Marija Brebec, Dobrova 19

Učenec

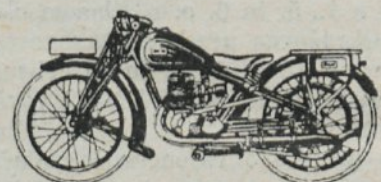
zdrav, s primerno šolsko izobrazbo, se sprejme v manufakturni in modni trgovini M loš Pšeničnik, Celje. 2 1

Štefan Strašek

čevljarska delavnica, Celje, Kovaška ulica. Ustanovljena 1. III. 1875. Priporoča svojo veliko zalogo tovarniških čevljev in čevljev lastnega izdelka. Oddaja pod lastno ceno več tucatov polčevljev št. 35 — 38 in to od 100 do 150 Din. — Priporoča se gg. učiteljem in uradnikom. Naročila po meri. Popravila točna. Oddaja tudi na obroke brez zvišanja cene. Ravno kar dospeli ortopedski čevlji za bolne noge (ploščnate noge) itd. Razpošilja tudi po pošti.

„JAVA“ pšenična kava

je izvrstna, zelo redilna in okusna. Zahtevajte jo pri vseh trgovcih! — Razpošiljamo jo tudi po pošti v zavojih po 5 kg za 70 Din, če se denar naprej pošlje ali pa po povzetju za 75 Din. Povzetje je 5 Din dražje. Poštnino plačamo mi. Vsakemu 5 kg zavoju »JAVA« pšenične kave je kot darilo pridana lepa skodelica za kavo. — Kdor pošlje 2 Din v znamkah, dobi vzorec 100 gr. »JAVA« pšenične kave poštnine prosto. Sprejememo za vsak večji kraj zastopnika.

Najnovejši modeli D. K. W.

motorciklji po 200, 300 in 500 ccm so došli v zalogo. Povoljni pogoji plačanja.

Generalno zastopstvo za SHS

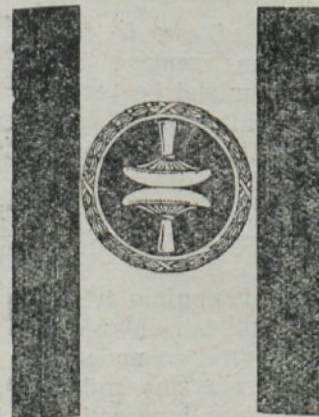
Opšti Trgovački industrijski Kontoar

Beograd, Raičeva 12.

Zahtevajte prospekte »MOTO«.

Moderne tiskovine

vseh vrst: knjige, lepake, letake, pisemske glave, kuverte, vabila i. dr. Vam nudi v okusni izvedbi in po zmerni ceni

Zvezna tiskarna v Celju

Lastna knjigoveznica

Izvršuje vsa v njeno stroko spadajoča dela. Ljudske knjižnice imajo pri vezavi popust.

Največja zaloga in samopredaja za naše najpripravniješ

PUCH koles

Cena od 1600 Din naprej.

zavoro. Največja zaloga

A. NEGER, Celje, Gosposka ulica 32.

Cene znatno znižane!

in koles znamke „WAFFENRAD“

Vsa kolesa s torpedo-prostotekom in povratno stopalno delov koles in šivalnih strojev po najnižjih cenah. Popravila tujih izdelkov strokovnjaško, hitro, dobro in ceno.

Največja reparacijska delavnica.

Vsi stroji so za vezenje pripravljeni. POUK v vezanju ZASTONJ.

